

Nr 58.

Av herr **Lindblad** m. fl., om anslag till fortsatt byggande av centralposthus i Göteborg.

Enligt statsverkspropositionen till innevarande års riksdag har Kungl. Maj:t icke ansett sig kunna för riksdagen framlägga förslag om beviljande av medel för fortsättande av det påbörjade centralpostbygget i Göteborg.

Ett uppskov med detta byggnadsarbete, vilket redan nu blivit allt för mycket försenat, är enligt vår bestämda uppfattning synnerligen olyckligt, enär ett dylikt uppskov skulle innebära de menligaste följder för den postala rörelsen och affärslivet icke blott inom Göteborg utan även i sin mån beträffande vårt land i övrigt.

Det nuvarande centralposthuset, beläget vid Packhusplatsen, uppfördes under åren 1869—1871, och har alltså en livslängd av omkring 50 år. Den senaste tillbyggnaden ägde rum åren 1895—1898, och sedan dess hava allenast sådana byggnadsarbeten inom detsamma verkställt, vilka äro att hänföra till rena ändringar utan påbyggnader eller dylikt.

Särskilt under de senaste åren har poströrelsen inom Göteborgs stad varit föremål för en synnerligen stark ökning. Till belysande av denna rörelses stegring efter förenämnda tillbyggnad av centralposthuset må anföras följande siffror, vilka bära vittnesbörd om de krav, som poströrelsen efter hand direkt eller indirekt ställt på Göteborgs centralpostkontor.

Frankoteckensuppborlden vid Göteborgs postanstalter, vilken år 1899 utgjorde 766,000 kronor, uppgick år 1918 till 2,770,000 kronor, av vilken sistnämnda siffra c:a 12 procent torde vara beroende av ökad portoavgift. År 1919 uppgick samma siffra till 3,640,000 kronor, av vilket belopp dock omkring en tredjedel torde hava varit en direkt följd av samma ökning i portoavgiften. Emellertid torde frankoteckensuppborlden i Göteborg kunna beräknas hava på dessa tjugo år omkring tredubblats. Statistiska siffror, belysande rörelsens utveckling i övrigt under samma period, meddelas i runda tal här efteråt:

Bihang till riksdagens protokoll 1920. 3 saml. 27 häft. (Nr 58—60.) 1

	1899. Kronor.	1918. Kronor.
Inbetalade postförskotts- och postanvisningsmedel	2,060,000	41,350,000
	Antal.	Antal.
Avgångna vanliga brev, brevkort och korsband	7,290,000	23,470,000
Abonnerade tidningar och tidskrifter (nummerexemplar)	5,860,000	15,560,000
Avgångna värdeförsändelser:		
Assurerade försändelser	30,000	80,000
Rekommenderade försändelser	190,000	690,000
Oassurerade paket	40,000	560,000
Postanvisningar	80,000	600,000

Enbart dessa siffror torde giva ett otvetydigt bevis för att en postlokal, som, ehuru tillbyggd vid periodens början, dock redan då fyllt 30 år, icke sedermera efter ytterligare 20 år skall kunna visa sig mäktig de krav, som en mångdubbling av poströrelsen ovillkorligen måste ställa på den samma.

De postala myndigheterna hava ock med skärpa framhållit det oavsliga behovet av ett nytt och för ändamålet tillfredsställande centralposthus i Göteborg.

Endast genom de största ansträngningar från ledningens sida har det varit möjligt att kunna avveckla posttrafiken. Alla möjligheter till utvinande av ytterligare utrymmen samt förbättrande av lokalerna inom det gamla posthuset äro numera till det yttersta utnyttjade.

I den föreliggande frågan måste avgörande hänsyn tagas till icke blott postverkets och allmänhetens krav å förbättring av de nuvarande, synnerligen otillfredsställande förhållandena utan ock därtill, att postverkets personal, som har sitt arbete förlagt till dessa lokaler, icke såsom hittills tvingas att utsätta sig för den allvarligaste hälsofara.

Otillfredsställande anordnade lokaler medföra i längden för statsverket förhållandevis större driftkostnader, och redan härutinnan ligger en viss motvikt till nybyggnadskostnaden.

För en handels- och industristad av den betydelse, som Göteborg äger icke blott för staden själv utan ock för landet i sin helhet, är det helt enkelt nödvändigt, att den postala rörelsen tillgodoses med sådana hjälpmedel, som befordra affärlivets utveckling. Sker icke så, uppstår oeftergivligt det allvarligaste men.

Det torde vara att med säkerhet förvänta, att det kommersiella livet

i Göteborg går en god framtid tillmötes. Särskilt framhålla vi, hurusom de planerade förbindelserna västerut skola påskynda en utveckling i dylikt hänseende, och denna utveckling kommer att i hög grad göra sig gällande även på det postala området.

De hinder, som kunna uppstå sig mot denna utveckling genom underlåtet förbättrande av de postala anordningarna, bliva ödesdigra nog. För en var, som kunnat inhämta kännedom å ort och ställe om postverkets nuvarande lokalförhållanden i Göteborg, är det uppenbart, i huru hög grad poströrelsen redan nu försvåras genom de bristfälliga lokala anordningarna. Desamma kunna icke heller avhjälpas på annat sätt än genom nybyggnad. Kravet i dylikt avseende blir allt starkare allt efter affärlivets tillväxt och därav följande ökad poströrelse.

Generalpoststyrelsen har icke ansett sig kunna påtaga sig ansvaret för de följder, ett uppskov med posthusbyggnadens fullbordande måste medföra. De ledamöter av statsutskottet, vilka förlidet år avlade besök i det gamla centralposthusets lokaler, torde ock kunna bestyrka desammas verkliga nödläge och därmed även det berättigade i generalpoststyrelsens ovan uttalade uppfattning.

Själva hava vi genom personlig erfarenhet gjort samma iakttagelser och kommit till samma slutsats.

Härtill kommer även, att byggnadsstyrelsen, vilken omhänderhar själva byggnadsarbetet, funnit det vara synnerligen olyckligt även ur byggnadsteknisk och ekonomisk synpunkt, om arbetet med den nya byggnadens uppförande avbrötes.

På grund av vad sålunda anförts hava undertecknade alltså funnit det nödvändigt, att medel anvisas — i enlighet med generalpoststyrelsens underdåniga förslag — till fortsättande av posthusbygget i Göteborg, och få vi med hänsyn härtill hemställa,

att riksdagen må för fortsatt uppförande å det för postverkets räkning inköpta område om 5,583,1 kvadratmeter av tomten nr 67 A i Göteborgs stads tolfte rote av ett centralposthus anvisa å tilläggsstat för år 1920 990,000 kronor och för år 1921 ett reservationsanslag av 3,350,000 kronor.

Stockholm den 19 januari 1920.

A. C. Lindblad.

Gustaf Boman.

Hjalmar Wijk.

Ernst Wigforss.

Ol. Pettersson.

Edv. Björnsson.

